

திருவாவதுறை யாதீன வெளியீடு—28.

உ
சிவமயம்.

சிவஞான போதம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவ நாயனார்.

ஹிரோதி-ஐப்பசி-சுவாதி நாள்.

1949.

திருவாவடுதுறை யாதீன வெளியீடு—28.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவ நாயனார்

அருளிச் செய்த

சிவஞான போத மூலம்

உரையுடனும்

வடமொழிச் சிவஞான போதம் தமிழுரையுடனும்.

இவை

திருக்கைலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்து

20-வது குருமகா சந்திதானம்

ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக சுவாமிகள்

கட்டளையிட்டதளியபடி

ஷை ஆதீனத்து வித்துவான்

த. ச. மீனாட்சிசுந்தரம் பிள்ளையால்

பரிசோதித்துப்பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விரோதி — ஐப்பசி — சுவாதி கள்.

1949.

[உரிமை பதிவு]

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீ மெய்கண்டதேவர் துதி

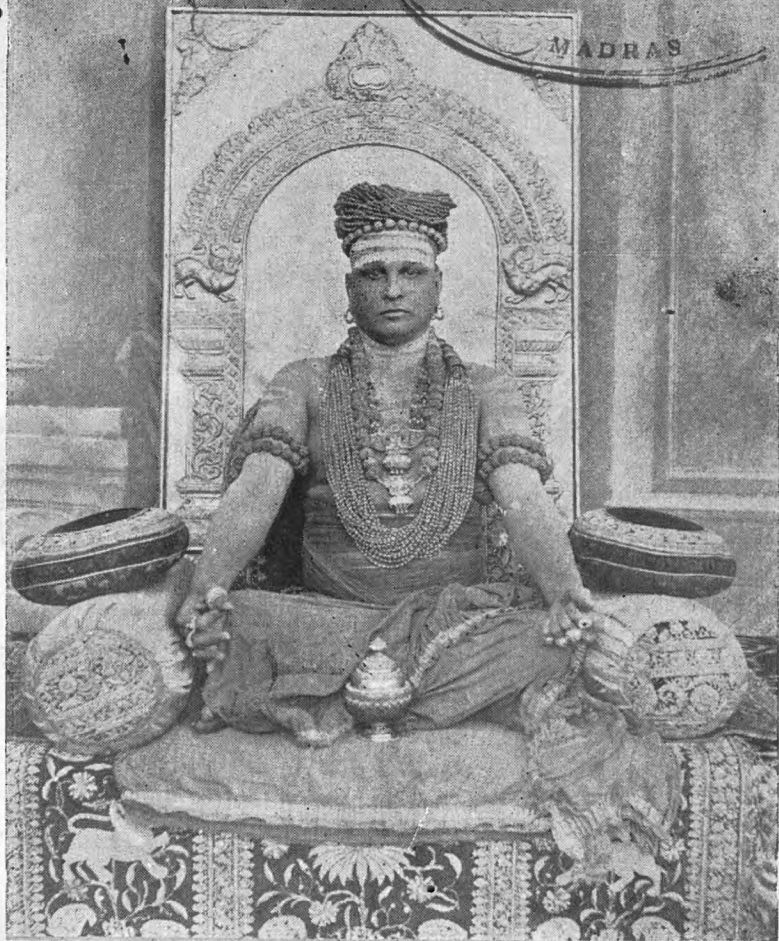
பண்டைமறை வண்டரற்றப் பசுந்தேன் ஞானம்
பரிந்தொழுகச் சிவகந்தம் பரந்து நாறக்
கண்டவிரு தயகமல முகைக ளெல்லாங்
கண்டிறப்பக் காசினிமேல் வந்தவருட் கதிரோன்
விண்டமலர்ப் பொழில்புடைகுழ் வெண்ணை மேவும்
மெய்கண்ட தேவன்மிகு சைவ நாதன்
புண்டரிக மலர்தாமழச் சிரத்தே வாழும்
பொற்பாத மெப்போதும் போற்றல் செய்வாம்.

குருமரபு வாழ்த்து.

கயிலாய பரம்பரையிற் சிவஞான போதநெறி
காட்டும் வெண்ணை
பயில்வாய்மை மெய்கண்டான் சந்ததிக்கோர்
மெய்ஞ்ஞான பாநு வாகிக்
குயிலாரும் பொழிற்றிருவா வடுதுறைவாழ்
குருநமச்சி வாய தேவன்
சுரோதி மரபடையோன் றிருமரபு நீடுழி
தழைக்க மாத்தே

ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் துதி.

கருணைபொழி திருமுகத்திற் றிருநீற்று நுதலுங்
கண்டாரை வசப்படுத்தக் கனிந்தவா யழகும்
பெருமைதரு துறவோடு பொறையுளத்திற் பொறுத்தே
பிஞ்ஞகனார் மலர்த்தாள்கள் பிரியாத மனமும்
மருவினர்க ளகலாத ஞானமே வடிவாம்
வளர் துறைசைச் சிவஞான மாமுனிவன் மலர்த்தாள்
ஒருபொழுது நீங்காம லெமதுளத்திற் சிரத்தி
லோதிடுநா வினிலென்று முன்னிவைத்தே யுரைப்பாம்.

திருக்கலாய பரம்பரைத் திருவாவடுதுறை யாதினத்து
 20-வது குருமகா சந்நிதானம்
 ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள்.

உ

சுவடியம்.

திரச்சிற்றம்பலம்.

முகவுரை.

“வேதம் பசுவதன்பால் மெய்யா கமநால்வர்
ஒது தமிழ்த இன்னுந்நெய் — போதமிஞ்
நெய்யி னுறுசுவையா நீள்வெண்ணெய் மெய்கண்டான்
செய்ததமிழ் நூலின் நிறம்.”

வேதம் பொது. அது பசுவைப்போல்வது. ஆகமங்கள்
சிறப்பு. அவை பசுவினிடத்தும் பால் போன்றன. சுவ
பிரானுடைய உண்மைத் தன்மையை நன்து தெளிவிப்பன.
வேதாகமங்கள் முடிமுதற்கடவுளாகிய சுவபிரானால் அநுவிச்
செய்யப்பட்டவை. தேவார திருவாசகங்கள் ஆகிய அருட்
பாக்கள் சைவ சடியாசாரியர்களாகிய நால்வரால் அநுவிச்
செய்யப்பட்டவை. அவை பாலினுள்ளதும் நெய்யை
யொத்தன. நெய்யின் உறுசுவையை யொத்தது ஸ்ரீ மெய்
கண்ட தேவ நாயனார் அநுவிச்செய்த சுவஞானபோதம்.
ஸ்ரீ மெய்கண்ட தேவர் சாமுசித்தராய்த் திருவெண்ணெய் நல்
வூரிலே திருவவதாரம் செய்தவர். சித்தாந்த சாத்திரங்களில்
தலைசிறந்து விளங்குவது சுவஞான போதமே ஆம்.

சுவஞான போதம் சுவத்தை யறிதற்குக் கருவியாகவுள்ள
ஒரு ஞான நூல். இது, பொது சிறப்பு என இரண்டு அதிகாரங்
களை யுடையது. பிரமாண இயல், இலக்கண இயல், சாதன
இயல், பயனியல் என்னும் நான்கு இயல்களையும்; பன்னிரண்டு
சூத்திரங்களையும்; முப்பத்தொன்பது அதிகாரங்களையும்
உடையது.

இவ்வரிய சிவஞான நூலுக்குப் புல உரைகள் உள். இதற்குப் பழைய வுரை யொன்றுண்டு. அவ்வுரை யியற்றி னார் யாவர் என அறியக்கூட வில்லை. சிவஞான போத சிந்தனை என்பது சம்பிரதாய வுரை. இவ்வுரையை யியற்றி னார் இவ்வாதினத்து 3-வது ஞானதூவராக எழுந்ததுளியிருந்த ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக மூர்த்திகள். திருநெல்வேலிச் சீமை யிலுள்ள ஸ்ரீ பாண்டிப்பெருமான் டீன்பவர் இதற்கு விருத்தி யுரை யொன்று செய்து வைத்துள்ளார். இவ்வாதினத்து ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் சிவஞான போதத்துக்கு ஒரு சிற்றுரையும், ஒரு பேருரையும் அருளிச்செய்துள்ளார்கள். இதனாலேயே ஸ்ரீ சிவஞான சுவாமிகள் 'திராவிட மரபாடிய கர்த்தர்' டீன வழங்கப்பெறுவர். இவ்வுரைகளெல்லாம் விரைவில் ஆராய்ந்து இவ்வாதின வெளியீடுகளாக வா வேண்டுமென ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ மகாசந்தானம் அவர்கள் தீவ்ரு ளாணை செய்துள்ளார்கள். அவை ஆராயப்பெற்று வருகி னன. விரைவில் வெளிவரும்.

இஃது இங்ஙனமாக, இக்காலத்துச் சைவப்பெருமக்கள் யாவரும் இவ்வரிய வுரைகளைப் பயிலுமுன் சிவஞான போதம் மூல பாடத்தையும் பதவுரையையும் எளிதில் கற்றுணதூமாறு பன்னித சூத்திரங்களையும், அவைகடத்துப் பதவுரையையும், வட மொழி கற்போரனைவரும் இந்த ஞானதூலைக் கற்றுணதூமாறு வடமொழிச் சூத்திரங்களையும் அவைகடத்துத் தமிழுரையையும் சேர்த்துப் பதித்து வழங்க வேண்டுமென இப்போது இவ்வாதி னத்து 20-வது துருமகாசந்தானமாக டீமுந்ததுளியிருந்து சிவ க்ஷேத்திர பரிபாலனம், துருக்ஷேத்திர பரிபாலனம், சித்தாந்த சைவ சமயபரிபாலனம், செந்தமிழ்ப் பரிபாலனம் முதலிய அறச்செயல்களை யெல்லாம் புகழ்படச் செய்துவரும் ஸ்ரீ-ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிக பரமாதாரிய சுவாமிகள் கட்டையிட் டருளியபடி இவ்வாண்டு ஐப்பசிச் சுவாதி நாளில் வெளி யிடப்பெற்றுள்ளது. துணங்கொண்டு கோதாட்டுதல் அறிஞர் கடன்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பாயிரம்.

மலர்தலை யுலகின் மாயிரு டுமியப்
பலர்புகழ் ஞாயிறு படரி னல்லதைக்
காண்டல் செல்லாக் கண்போ லீண்டிய
பெரும்பெயர்க் கடவுளிற் கண்டுகண் ணிருடர்ந்
தருந்துயர்க் குரம்பையி னான்மா நாடி
மயர்வற நந்தி முனிகணத் தளித்த
வயர்சிவ ஞான போத முரைத்தோன்
பெண்ணைப் புனல்குழ் வெண்ணைச் சுவேதவனன்
பொய்கண் டகன்ற மெய்கண்ட தேவன்
பவநனி வன்பகை கடந்த
தவரடி புனைந்த தலைமை யோனே.

கடவுள் வணக்கம்.

கல்லா னிழன்மலை
வில்லா ரருளிய
பொல்லா ரிணைமலர்
நல்லார் புனைவரே.

திருக்கெலாய பரம்பரைத்

தருவதுறை யாதீனத்து
ஞானதேசிகர்களு.

-
1. ஸ்ரீ நமச்சிவாய தேசிகர்.
 2. " மறைஞான தேசிகர்.
 3. " அம்பலவாண தேசிகர்.
 4. " உருத்திரகோடி தேசிகர்.
 5. " வேலப்ப தேசிகர்.
 6. " குமாரசுவாமி தேசிகர்.
 7. " பிற்குமாரசுவாமி தேசிகர்.
 8. " மாசிலாமணி தேசிகர்.
 9. " இராமலிங்க தேசிகர்.
 10. " வேலப்ப தேசிகர்.
 11. " பின் வேலப்ப தேசிகர்.
 12. " திருச்சிற்றம்பல தேசிகர்.
 13. " அம்பலவாண தேசிகர்.
 14. " சுப்பிரமணிய தேசிகர்.
 15. " அம்பலவாண தேசிகர்.
 16. " சுப்பிரமணிய தேசிகர்.
 17. " அம்பலவாண தேசிகர்.
 18. " சுப்பிரமணிய தேசிகர்.
 19. " வைத்தியலிங்க தேசிகர்.
 20. ஸ்ரீ ல-ஸ்ரீ அம்பலவாண தேசிகரவர்கள்.

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சூர்ணிக் கொத்து.

முதற் சூத்திரம்

1. சகம் பிறப்பிருப்பிறப்பாகிய முத்தொழிலை யுடையது.
2. அது அரனாலே உடையது.
3. மற்றிருவரும் முத்தொழிற்படுவர்கள்.

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

1. அரன் உயிர்களின் இரண்டற நிற்பன்.
2. உயிர்களுக்குக்கன்மபலனை அரனே கொடுப்பன்.
3. உயிர்கள் அச்ச மாறியே பிறக்கும்,
4. அரன் சருவ வியாபகன்.

மூன்றாஞ் சூத்திரம்

1. இல்லை யென்கிற அறிவுடனே சொல்லு கையி னாலே அறிவுயிர் உண்டு.
2. எனது உடல் என்று பொருட்பிறிதின் கிழமை யாகச் சொல்லுகையினாலே, உடற்கு வேறாய் உயிருண்டு.

3. ஐந்தையும் ஒருவனே அறிதலின், ஒவ்வொன்றை மாத்திரம் அறிகிற ஐந்திற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.
4. கனவுடலை விட்டு நனவுடலே வருணாகயினாலே, அக்கனவுடற்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.
5. நித்திரையிலும் பிராணவாயுத் தொழில் பண்ணவுஞ் சரீரத்துக்குப் புசிப்புந் தொழிலும் இல்லாதபடியினாலே, பிராண வாயுவுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.
6. மறந்து மறந்து நினைக்கிறபடியினாலே மறவாமல் இருக்கிற அரனுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.
7. எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் வேறு வேறு பெயர் இருக்கையினாலே, அந்தந்தத் தத்துவங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.

நான்காஞ் சூத்திரம்

1. அந்தக் கரணங்களுக்கு உயிர் உட்கூடினாலன்றித் தொழில் இல்லாதபடியினாலே, அந்தக் கரணங்களுக்கு வேறாய் உயிர் உண்டு.
2. மல மறைப்பால் உயிருக்கு அறிவு இல்லை.
3. உயிர் மூன்றவத்தைப்படும்.

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

1. உயிராலே தத்துவங்களெல்லாந் தொழில் செய்யும்.
2. அரனாலே உயிர்களெல்லாம் அறியும்.

ஆரூஞ் சூத்திரம்

1. உயி ர றி வி னு லே அறியப்பட்டதெல்லாம் அழியும்.
2. அப்பிரமேயமாக அறியப்பட்டவனே அரன்.

எழாஞ் சூத்திரம்

1. அரன் பாசத்தை அநுபவியான்.
2. பாசம் அரனை அநுபவியாது.
3. உயிர் அவ்வரனை அடையும்; அநுபவிக்கும்.

எட்டாஞ் சூத்திரம்

1. உயிருக்கு நல்லறிவு தவக்கினாலேயே வரும்.
2. உயிருக்குச் சற்குருவாய் வருவது அரனே.
3. உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களைப் பற்றுகையினாலே தன்னையும் அறியமாட்டாது.
4. உயிர் பஞ்சேந்திரியங்களிலே பற்றற்றால் தன்னையும் அறியும்.

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

1. உயிர் அரன் ஞானத்தினாலேயே அரனைக் காணும்.
2. உயிர் பாசத்திலே பற்றற்றால் அரன் வெளிப் படுவன்.
3. பஞ்சாக்ஷர செபம் பண்ணினால், வாசனாமலம் போம்.

பத்தாஞ் சூத்திரம்

1. அரனுடன் ஒன்றாகி நில்.
2. உன்ஞொழி லெல்லாம் அரன்பணி என்று கொள்.

பதினொராஞ் சூத்திரம்

1. ஞானிக்கு வருகிற விடயங்களை அரணே அநுபவிப்பன்.
2. அரணே மறவாமல் அன்பு இருந்தால் அவனிடத் திலே ஐக்கமாய்ப் போவான்.

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்

1. மும்மலங்களையுங் களைக.
2. சிவஞானிகளுடனே கூடுக.
3. சிவஞானிகளையுஞ் சிவலிங்கத்தையுஞ் சிவனெனவே தேறி வழிபடுக.
4. வழிபடாமையை ஒழிக.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவஞான போதம் மூலமும் உரையும்

முதற் சூத்திரம்

அவனவ ளதுவெனு மவைமு வினைமையிற்
ரோற்றிய திதியே யொடுங்கிமலத் துளதா
மந்த மாதி யென்மனார் புலவர்.

இதன் பொருள்:- அவன் அவள் அது எனும் அவை-
ஒருவன் என்றும் ஒருத்தி என்றும் ஒன்று என்றும்
சுட்டப்படும் பிரபஞ்சத்தொகுதி, முவினைமையின் —
(படைத்தல் முதலிய) முத்தொழில் உடைமையால்,
தோற்றிய திதியே — (ஒருவனால்) தோற்றுவிக்கப்பட்ட
உள் பொருளே ஆம், ஒடுங்கி மலத்து உளதாம் — (அது
கன்மமலம் பரிபாகம் ஆகும்பொருட்டுத்தான் ஒடுங்கு
தற்கு நிலைக்களம் ஆகிய) கடவுளினின்றும் மலம் நீங்கும்
பொருட்டு (மீளத்) தோன்றுவதாம், (ஆகலான்) அந்தம்
ஆதி — அச்சங்கார கர்த்தாவே (உலகத்துக்கு) முதற்
கடவுளாம், என்மனார் புலவர் — என்று ரொல் லுவர்
அறிஞர் — (எ—று).

இரண்டாஞ் சூத்திரம்

அவையே தானே யாயிரு வினையிற்

போக்கு வரவு புரிய வானையின்

நீக்க மின்றி நிற்கு மன்றே.

(இ—ள்) அவையே ஆய் — (சிவபிரான்) உயிர்களே யாய், தானே ஆய்—(உயிர்களுக்கு) வேறுமாய், அவையே தானேஆய்—(உயிர்க்குயிராதற்றன்மைபால்) உடனுமாய், இரு வினையிற் போக்கு வரவு புரிய — (தமது ஆஞ்ஞா சக்தியினால் ஆன்மாக்கள்) இருவினை காரணமாக இறத் தலையும் பிறத்தலையும் செய்ய, ஆணையின் நீக்கம் இன்றி அன்றே நிற்கும் — (தமது சமவேத) ஆஞ்ஞா சக்தி யினின்றும் பிரிப்பின்றி அநாதி தொடுத்து நின்றருளுவர்— (எ—று).

புன்றஞ் சூத்திரம்

உளதில தென்றலி னெனதுட லென்றல்

ஐம்புல னெடுக்க மறிதலிற் கண்படி

ஐண்டிவினை யின்மையி னுணர்த்த வுணர்

மாயா வியந்திர தனுவினு ளான்மா [தலின்

(இ—ள்) இஃது என்றலின் உளது — இல்லை என்று சொல்லுதலால் (இலதென்று கூறும்) ஆன்மா உளது, எனது உடல் என்றலின் உளது — எனது உடம்பு என்று கூறுதலால் (உடம்புக்கு வேறாக) ஆன்மா உளது, ஐம்புலன் அறிதலின் உளது — (சத்த முதலிய) ஐம் புலன்களை (வேறாக) அறிதலால், (அவற்றுக்கு வேறாக) ஆன்மா உளது, ஒடுக்கம் அறிதலின் உளது — (ஐம்புல னும் ஒடுங்கப்பெறும் சூக்கும தேகம் வாயிலாக எய்தும்) சொப்பனத்தானத்தல் நிகழ்ந்தவற்றை (வேறாக) அறி

தலின் ஆன்மா உளது, கண்படில் உண்டி. வினையின்மை யின் உளது — துயிலுமிடத்து (இன்ப துன்ப) நுகர்ச்சி யும் (உடம்பின்) சேட்டையும் (பிராண வாயுவுக்) கின் மையில் (அதற்கு வேறுக) ஆன்மா உளது, உணர்த்த உணர்தலின் உளது — அறிவிக்க அறிதலின் (அறிந் தாங்கு அறிந்து நிற்கும் பிரமத்துக்கு வேறுக) ஆன்மா உளது, மாயா இயந்திர தனுவினுள் ஆன்மா உளது — மாயா காரியங்களால் ஆக்கப்பட்ட சூத்திரப்பாவை போலும் உடம்பின் கண்ணே (எல்லாக்கூடிய சமுதாயத் துக்கு) வேறுக ஆன்மா உளது — (எ—று).

நான்காஞ் சூத்திரம்

அந்தக் கரண மவற்றினென் றன்றவை
சந்தித்த தான்மாச் சகசமலத் துணரா
தமைச்சர சேய்ப்பதின் றஞ்சவத் தைத்தே.

(இ—ள்) ஆன்மா அந்தக்கரணம் அவற்றின் ஒன்று அன்று — ஆன்மாவானது மலம் முதலிய அந்தக்கரணம் நான்கனுள் ஒன்றன்று, (ஆயினும்) சகசமலத்து உண ராது — சகசமாய் நின்ற மலத்தினால் உணர்வின்றி, அமைச்ச அரசு ஏய்ப்ப — மந்திரிமாரோடு கூடிநின்ற அரசன் போல, அவை சந்தித்து—அவ்வந்தக்கரணங்க ளோடு கூடி நின்று, அஞ்சவத்தைத்தே — ஐந்தவத்தை யுடையதாம் — (எ—று):

ஐந்தாஞ் சூத்திரம்

விளம்பிய வுள்ளத்து மெய்வாய் கண்முக
களந்தறிந் தறியா வாங்கவை போலத்
தாந்த முணர்வினின் றமியருள்
காந்தங் கண்ட பசாசத் தவையே.

(இ—ள்) விளம்பிய உள்ளத்து—(மேலே) கூறப் பட்ட ஆன்மாவினால், மெய் வாய் கண் மூக்கு — மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவி என்பன, அளந்து அறிந்து அறியா — தத்தமக்குள்ள விஷயங்களை (இலிதின்ன தென்று) அளவிட்டறிந்தும் (தம்மையும், தம்மை அதிவு டித்துச் செலுத்தும்) ஆன்மாவையும் அறியமாட்டா, ஆங்கு அவை போல — அந்த இந்திரியங்கள் போல, தாம் தம் உணர்வின் — (ஆன்மாக்களாகிய) தாம் தமது அறிவிற்கு வியஞ்சகமாகிய, தமிழ் அருள் — முதல்வனது திரோதான சத்தியை (அறியமாட்டா), அவை காந்தம் கண்ட பசாசத்து — அவ்வான்மாக்கள் (அவ்வாறு உணர் தல்) காந்தத்தை (எதிர்ப்பட்ட) இரும்பு போலாம் — (எ—று).

ஆறுஞ் சூத்திரம்

**உணருரு வசத்தென னுணரா தின்மையி
னிருதிற னல்லது சிவசத் தாமென
விரண்டு வகையி னிசைக்குமன் னுலகே.**

(இ—ள்) உணர் உரு எனின் அசத்து — முதல்வர் அறியப்படும் பிரபஞ்சம் போல்வர் எனின் அசத் தாவர், உணராது எனின் இன்மை — (ஒருவாற்றானும்) அறியப் படாதவராயின் குணியப்பாருளாம், இன் — ஆதலின், இரு திறன் அல்லது — இரு பகுதியுமின்றி, இரண்டு வகையின் சிவசத்தாம் என — (ஒருவாற்றான் அறியப் படாமையும், ஒருவாற்றான் அறியப்படுதலும் ஆகிய) இரண்டு வகையாலும் சிவசத்தாமென்று, உலகு இசைக்கு மன் — மெய்யுணர்வுடையர் கூறுவர் — (எ—று).

ஏழாஞ் சூத்திரம்

யாவையுஞ் சூனியஞ் சத்தெதி ராகலிற்

சத்தே யறியா தசத்தில தறியா .

துருதிற் றறிவுள திரண்டலா வான்மா .

(இ—ள்) சத்து எதிர் யாவையும் சூனியம்—சத்தாகிய சிவத்தின் சன்னிதியில் எல்லாம் பாழாம் ஆதலின், சத்து அறியாது — சத்தாகிய சிவம் (பிரபஞ்சத்தை) அறிதல் செய்யாது, அசத்தில் அது அறியாது — சடமா தலிற் பிரபஞ்சம் சத்தாகிய சிவத்தை அறியாது, இரு திறன் அறிவுளது — (சத்து அசத்து என்னும்) இரு திறத்தையும் (பிரித்தறியும்) அறிவுடையதாகிய ஒன்று உளது, இரண்டு அலா ஆன்மா — (அது) சத்து அசத்து என்னும் இரண்டு தன்மையும் அல்லாத (சத்தசத்தாகிய) ஆன்மாவாம் — (எ—று).

எட்டாஞ் சூத்திரம்

ஐம்புல வேடரி னயர்ந்தனை வளர்ந்தெனத்

தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தினி லுணர்த்தவிட்

டன்னிய மின்மையி னரன்கழல் செலுமே.

(இ—ள்) ஐம்புல வேடரின் — ஐம்புல வேடருள்ளே, வளர்ந்து அயர்ந்தனை என — வளர்ந்து (நின்பெருமையை) மறந்தாயென்று, தம்முதல் குருவுமாய் — தமக்குள்ளே (நின்றுணர்த்தி வந்த) பரம்பொருள் ஆசாரியருமாகி, தவத்தினில் உணர்த்த — (முன் ஈட்டிய) புண்ணிய விசேடத்தினால் அறிவிக்க, விட்டு — (அவ்வைம்புல வேடரை) விடுத்து, அன்னியம் இன்னமையின் அரன்கழல் செலும்—அன்னியமான் தன்மையின் அம்முதல்வர் குருவடியை அடையும் — (எ—று).

ஒன்பதாஞ் சூத்திரம்

ஊனக்கண் பாச முணராப் பதியை
ஞானக் கண்ணினிற் சிந்தை நாடி
யுராத்துனைத் தேர்த்தெனப் பாச மொருவத்
தண்ணிழ லாம்பதிவிதி பெண்ணுமஞ்
செழுத்தே.

(இ—ள்) ஊனக்கண் பாசம் உணராப்பதியை — பாச ஞானத்தினாலும் பாச ஞானத்தினாலும் அறியப் படாத சிவனை, சிந்தை ஞானக் கண்ணினில் நாடி. — தன் அறிவின் கண்ணே அருண் ஞானத்தினால் நாடுக, உராத்துனை — பரந்து திரிதற்கண், தேர்த்துப் பாசம் என ஒருவ — (அதிவேகமுடைய) கானற்றோர் போல்வதாம் பாசம் என்று அதனை நீங்க, தண் நிழலாம் — சிவபிரான் (அவனுக்குக்) குளிர்ந்த நிழலாவர், அஞ்செழுத்து விதி எண்ணும் — (அந்நிலை பிறழாதிருக்க) ஸ்ரீ பஞ்சாக் கரத்தை விதப்படி (ஆன்மா) கணிக்கும் — (எ—று),

பத்தாஞ் சூத்திரம்

அவனே தானே யாகிய வந்நெறி
யேக னாகி யிறைபணி நிற்க
மலமாயை தன்னொடு வல்வினை யின்றே.

(இ—ள்) அவனே தானே ஆகிய அந்நெறி — (பெத்த நிலையில்) அவ்வான்மாவே தானையாய்ச் சிவன் நின்ற அம்முறையானே, ஏகன் ஆகி இறைபணி நிற்க — (முத்தி நிலையில்) சிவனே தானெனும்படி ஆன்மா இறைபணியில் நிற்குமாயின், மலமாயை தன்னொடு வல்வினை இன்று — மலம் மாயை என்பவற்றோடு வலிய கன்மமும் இல்லையாம் (எ—று).

புதிதானாஞ் சூத்திரம்

காணும் கண்ணுக்குக் காட்டு முளம்போற்
காணவுள் ளத்தைக் கண்டு காட்டலி
னயரா வன்பி னரன்கழல் செலுமே.

(இ—ள்) காணும் கண்ணுக்கு — காட்சியையுடைய
கண்ணுக்கு, காட்டும் உளம்போல் — (உருவத்தைக்)
காட்டிக் (காண்கின்ற) ஆன்மாப்போல, காண உள்ளத்
தைக் கண்டு காட்டலின் — (ஆன்மாவானது) விஷயத்
தைக் காணுமாறு அவ்வான்மாவுக்குச் (சிவபிரான்)
காட்டியும் கண்டும் நின்றலான், அயரா அன்பின் அரன்
கழல் செலுமே — மறவாத அன்பினார் சிவபிரான் திரு
வடியைக் கூடும் — (எ—று).

பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரம்.

செம்மலர் நோன்றுள் சேர லொட்டா
வம்மலங் கழீஇ யன்பரோடு மரீஇ
மாலற நேய மலிந்தவர் வேடமு
மாலயந் தானு மரனெனத் தொழுமே.

(இ—ள்) செம்மலர் — சிவந்த மலர்போலும், நோன்
தாள் — வலிய பாதத்தை, சேரல் ஓட்டா — கூடவொட்
டாத, அம்மலம் கழீஇ — அந்த (மூன்று) மலங்களைப்
போக்கி, அன்பரோடு மரீஇ — சிவபத்தரோடு கூடி, மால்
அற நேயம் மலிந்தவர் வேடமும் — மயக்கமறச் (சிவ
பெருமானிடத்து) அன்பு மிகுந்துள்ளவருடைய திரு
வேடத்தையும், ஆலயந்தானும் அரன் எனத்தொழுமே —
சிவாலயத்தையும் சிவமெனக் கண்டு வழிபடுவான்
(சிவன்முத்தன்) — (எ—று),

முற்றிற்று.

திருச்சிற்றம்பலம்.

*
**

திருச்சிற்றம்பலம்.

“வாழ்க வந்தணர் வானவர் ஆனுனம்
வீழ்க தண்புனல் வேந்தலும் ஓங்குக
ஆழ்க தீயதெல் லாம்அரன் நாமமே
சூழ்க வையக முந்துயர் தீர்கவே”

திருச்சிற்றம்பலம்.

—திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

**
*

உ
சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வடமொழிச் சிவஞான யோதம். (தமிழரையுடன்)

இந்நூல் நந்திபெருமானுக்குக் காமிகம் முதலிய இருபத்
தெட்டாகமங்களின் பொருளொருமை உணர்த்துதற்கு
எழுந்த நூலாகலின் அவ்வாகமங்களின் சாரமாயுள்ளதாம்.
பன்னிரண்டு சூத்திரமுடையது. இதற் கூறப்படும்
பொருள் பதி பசு பாசம் என்னும் திரிபதார்த்தங்களாம்.
அவற்றுள், முதற்சூத்திரம் பதி உண்மைக்குப் பிரமானம்
கூறுகின்றது.

வீதிவாழ்வாஃலகாழிக்ஷாஜமதம் காராஜஸுடநாக |
கவலிகுத்பாஸஹுகெவததுஜிததுஸூதஸுஹுடரஃ ||

இ-ள். வீதிவாழ் நவாஃலகாழிக்ஷா - பெண் ஆண்
அலிகளின் ஆதித்தன்மையினாலே, — காராஜஸுடநாக -
காரியமாந்தன்மையை (அநுமானித்து) உணர்தலால் (உண்
டாகிய செய்யப்படுந் தன்மையால்), — ஜமதம் - தோன்றி
யொடுங்கும் தன்மையுடைய பிரபஞ்சத்திற்கு, — சுதபா
கவலி — தோற்றுதலைச்செய்யும் நிமித்தகாரணனாகிய
கருத்தா ஒருவன் உளன், - ஸஃ லகா ஹுகா ஸுஜிதி.

அவன் இப்பிரபஞ்சத்தை ஒடுக்கிப் (பின்) உளதாக்குவன், -
 சலூசு ஹரஃ பூஹஃ - இதனால் சந்திராத் தொழிலைச்
 செய்யுங் கடவுளாகிய சிவனே முதற்கடவுள். எ-று. 1

ஆதித்தன்மையாவது உற்பத்தியும், அவயவப்பகுப்
 புடைமையும், அசேதனமாய்ப் பலவாதலும் முதலியன
 வாம். இங்ஙனம் கூறப்பட்ட ஆதித்தன்மையினாலே பிர
 பஞ்சம் காரியமாதலும் காரியமாதலினால் கருத்தாவை
 உடைத்தாதலும் பெறப்பட்டது.

இனி, ஏதுவுடையதும், அரித்தியமும், அன்னியாபகமும்,
 கிரியையுடையதும், அநேகமாவதும், சார்புடையதும், குற்
 யுடையதும், அவயவமுடையதும், பிறர்வயமுடைதமாயுள்
 ளது காரியமென்றும் அதனின்வேறாயது காரணமென்றும்
 சாங்கிய நூலுட் கூறப்பட்டது.

ஆகலான், உருவமுடைமையானும், பிரிவுடைமையா
 னும், பிறவற்றினிடையே நின்றலானும், அவயவமுடைமை
 யானும், கட்புலப்படநின்ற கடம் முதலியவற்றின் கலை
 போலத் தோற்ற ஒடுக்கங்களை முன்னும் பின்னும் உடை
 மையானும், அசேதனத்தன்மையோடு கூடிய பன்மையா
 னும் சாதிக்கப்பட்ட காரியத்தன்மையையுடைய பிரபஞ்
 சம் கருத்தாவையுடையதேயாம்.

இதனால் காரியமாய்க் காணப்படும் பிரபஞ்சத்திற்குக்
 கருத்தா ஒருவன் உளன் என்பது அநுமான அளவை
 யாற் சாதிக்கப்பட்டது.

சந்திராவதொநநயி கதபா கபீபாநுஸாரதஃ ||
 கரோதி ஸம்ஸூதிஃ வஃஸாஃ குஜ்யா ஸிவெதயா |

இ-ள். கூதூ - மேற்கூறிய சங்கராசாரணனாகிய சிவன், சுநுஃ சுவி - (பொருட்டன்மையால் உயிர்களுக்கு) வேறாயினும், - வுராவிதம் சுநுஃ ஸநு - வியாபகத்தினாலே வேற்றுமையின்றி அவ்வுயிர்களேயாய், - சூசூயா ஸசிவெதயா - ஆணையென்னும் பரியாயப்பொயருடைய தன்னை விட்டுநீங்காத சிற்சத்தியினாலே, - வுஸா - ஆன்மாக்களுக்குக் கபி-நாஸாராதம் - அவற்றின் இருவினைகளுக்கு ஈடாக, - ஸஸூசிஃ கரொகி - சிருட்டிமுதலிய பஞ்சகிருத்தியங்களைச் செய்கின்றான்.

2

அச்சிவன் பொருட்டன்மையால் உயிர்களின் வேறாயினும் கலப்பினால் அவ்வுயிர்களேயாய் நின்று தன்னை விட்டுநீங்காத சிற்சத்தியைக்கொண்டு அவை இருவினைக்கிடாக இறத்தல் பிறத்தல்களைப்பிரியும் வண்ணம் செய்வன என்பதாம்.

எண்டுச் சமவேதசத்தி என்றது திரோதான சக்தியை என்க. அச்சத்தி மலத்தைச் செலுத்துதலினால் மலம் என்று உபசரித்துக் கூறப்படும். கன்மங்கூறவே அக்கன்மத்துக்குப் பற்றுக்கோடாகிய மாயையும் அவ்விணடற்கும் மூலமாகிய ஆணவமலமும் பெறப்படும்.

மேற்கூத்திரத்தாற் பெறுவிக்கப்பட்ட கருத்தா உயிர்களின்பொருட்டுப் பஞ்சகிருத்தியஞ் செய்யுமாறு கூறும் முகத்தானே ஆணவம் கான்மியம் சுத்தமாயை அசுத்தமாயை திரோதானசத்தி என்னும் பஞ்சபாசங்களினுண்மை சாதிக்கப்பட்டது.

நெகிதொழிதொழுகாடிக்கொவரதி வொயதீ !
 ஸாவெ நிறைபாமதொ வொயெ வொயுகாடிஸு
 ணுஸுநு ||

இ-ள். ந உ தி தீ-ஆன்மா இலது என்றலானும்,-ஐதொ
 உஜெகாசு - (உடம்பை யான் எனத் தற்கிழமைப்
 பொருள்பட வழங்குமாறின்) எனது எனப் பிறிதின்
 கிழமைப்பொருள்பட வழங்குதலின் மிகுதிப்பாட்டா
 னும்,-சுகு வொயதீ . ஐர்பொற்களைக்கொண்டு அறித
 ளானும்,-உவரதி வொயதீ - ஐம்பொற்களும் ஒடுங்கின
 சொப்பனத்தானத்தில் நிகழ்த்தவற்றை (கனவின்சன்
 மயங்கி) அறிதலினானும்,- ஸாவெ நிறைபாமதீ-(சமூத்
 தியும் துரியமுமாகிய) நித்திரைநிலை (விடயங்கனிவிடமாக
 வரும்) இன்பத்துன்பநுகர்ச்சி இன்மையானும், - வொ
 யெவொயுகாசு - சாக்கிராவத்தையில் (அறிவிக்க) அறி
 தலுடைமையானும்,-தநெள - இவையனைத்துங் கூடிய
 கூட்டமாகிய உடம்பின்கண்ணே,-சுணுஃ சுவதி - இவற்
 றின் வேறாய் உயிரென்பது ஒன்று உண்டு. எ.று.

தனு - வியாபிக்கப்படுவது.

இதனால் இலதென்றன் முதலிய அறுவகை ஏதுக்களா
 னும் தனு என்னும் பெயரார் பெறப்படும் குறிப்பேதுவா
 னும் முறையே குனியான்மவாதி, தேகான்மவாதி, இந்திரி
 யான்மவாதி, சூக்குமதேகான்மவாதி, பிராணான்மவாதி,
 விஞ்ஞானான்மவாதி, சமூகான்மவாதி என்னும் எழுவரை
 யும் மறுத்து இவற்றின் வேறாய் உயிர் எனப்படுவது
 ஒன்று உண்டு என்பது சாதித்தவாறு.

சுவஸாவத்தகஸஸா - அரஹஸதிகம்

இ-ள். உலாநிலைவாழ்குக் கியம் சுதா-அணைமலத்தி
னால் மறைக்கப்பட்ட தன் ஞானசத்தி கிரியாசத்திகளை
புடைய ஆன்பாவானவன், -சுதா-கூரணாசு சுதா-சுவி-
அந்தக்கரணங்களாகிய மனம், புத்தி, அகங்காரம், சித்தம்,
என்னும் இவற்றின் வேராயினும், - உலா-வலவசு-
(நுண்ணுணர் வின்மையிற் பூச்சித்தனைவராகிய) அமை
ச்சுரோமிகூடமின்று தந்தொழில் நடாத்தும் அரசன்
பேரன், -சுதா-தீ- (அறிவு நிகழுமாறு) அவ்வந்தக்கரணம்
முதலியவற்றோடு தான் வியஞ்சகமும் * வியங்கியமும் ஆகிய
சம்பந்தத்தாற் கூடினவனாகி, - சுவலூர வஞ்சுக்ஷஸ்வரூபி -
சாக்கிரம் முதலிய ஐந்தவத்தையில் நிம்பவனவன். எ.று. 4

மந்திரி பரிவாரம் முதலியோருடன் கூடிப் புறவியுங்
களை யறிந்த அரசன் புறத்தே பரிவரங்கனையும் அகத்தே
மந்திரியையும் பிரித்து அந்தப்புரத்துச் செல்லுமாறு
போல, முப்பத்தைந்து கருவிகளோடு கூடிப் புறவியங்
களை அறிந்து இலாடத்தானத்தினின்ற ஆன்மர மூலாதா
ரத்தில் அடங்கும் முறைமையில் ஆங்காங்கு கிற்றற்குரிய
கருவிகளைப் பிரித்துச் சாக்கிரம் சொர்ப்பனம் சுழுத்தி துரி
யம் துரியாதீத மென்னும் ஐந்தவத்தையடையும், எனவே,
கருவிகளோடு கூடி அவத்தையுறுதல் ஆன்மரவின் தடத்த
லக்கணம் என்பதாம்.

விடினாக்காணி வுஃலாய-பாநு நவ்யயம் ஸொஃவிஸஃஸு
நா ! ததிகாநீ ஸிவஸௌகாநொஃயொவ துதனயெசு ||

இ-ள். சுக்ஷாணி வுஃலாய சுய-பாநு விடினி-மொய் வாய்
கண் மூக்குச்செனி என்னும் இந்திரியங்கள் புருடனால்
(பிரேரிக்கப்பட்டனவாய்த்) தத்தம் விடயங்களை அறிகின்
றன. இங்ஙனமன்றி, — ஸ்யம் ந விடினி. தாமே அறிய
மாட்டா, அதுபோல, — ஸம் சவி ஸஃஸுநா வெத்தி-
அவ்வான்மாயும் தனக்குப்பிரேராகனாகிய சிவனால் வினைப்
பயன்களை அறிந்து அனுபவிக்கும். இங்ஙனமன்றி, — ஸ்யம்
ந வெத்தி - தானே அறிந்து அனுபவிக்கமாட்டாது, — ஸிவஃ
விகாநீ ஐதி யெசு. சிவன் (அங்ஙனம் பிரேரித்தலால்
வியாபார முடையனாதலின்) விகாரமுடையன் என்னில், —
ஸம். அவன், — காஹம் சுயம் வசு. காந்தம் (தான் விகா
மின்றி நின்று) இரும்பைத் தன் சந்திதிமாத்திரையின்
வலித்துக்கொள்ளுமாறுபோல, — தம் நயெசு - அவ்வான்
மாவைத்தான் விகாமின்றி நின்று தன் சங்கற்பமாத்திரை
யிற் பிரேரிப்பன், — தசு ந - ஆகலான் அதுபற்றி அவன்
விகாரமுடையன் ல்லன். எ-று.

5

இந்திரியங்கள் ஆன்மாவால் அறிவு விளங்கப்பெறுதல்
போல ஆன்மாவும் சிவனால் அறிவு விளங்கப்பெறும்
என்பதாம்.

6

சுடிஸ்யம் வெடிஸஹாவொ டுஸ்யம் வெஜிவிஹி ஹவெசு |
ஸஃஸொஹவ்யு சிரொகெண ஜெக்யம் ராஹம் விடிஹ-
யாஃ ||

இ-ள். ஸஹோ ராஹுவ்ய சிவனுடைய சொரூபமா
 னது, —சுஷு ஸூழ் வெசு - (ஒருவாற்றினும்) சாண்ப்பா
 ததாரின், —தஸு சுஸுலாவம் ஹவெசு - (அதற்கு முயற்
 சோடுபால) இலதாந்தன்மை உண்டாம், —ஶுஸூம் வெசு -
 (கடபடாதிகள் பாலச்) சுட்டியறியப்படுவதாரின், —தஸு
 ஜயிரா ஹவெசு - (பாதுசுட்டியறியப்படுவது அது சடம்
 என்னும் வியாத்தியுண்மையான்) அதற்குச் சடத்தன்மை
 யுண்டாம், ஆதலால், —தசு வுதிரெகெண - அறியப்படா
 ததும் அறியப்படுவதும் என்னும் அவற்றின் வேறான
 அநுபூதி ஞானத்தால், —ஜெயுஜி ஐதி வுயாஃ விஶுஃ -
 அறியப்படுவதென்று ஞானிகள் அறிவார்கள், எ-து. 7

சிவசொரூபம் பாசஞான பசுஞானங்களானறியப்படாது
 சிவஞானமொன்றானே அறியப்படும் என்பதாம்,

நாவிஜிதநியள வெதி நவிதஜெஸு உஸு ஜியுஃ |

பூவணுஸிவயொவெ-தூயஸுசூதூதயொஃவ்யுயக் ||

இ-ள். விசு ஸுநியெள சுவிசு ந வெ தி-சிவஞகிய சித்
 தின் சுநிதியில் பிரபஞ்சமாகிய அசித்து அறியமாட்டாது,
 (விளங்கித்தோன்றாது என்றபடி) ஆதலின், —தெ உஹ
 ஜியுஃ ந விதூ - சிவமும் பிரபஞ்சமும் என்னும் இரண்டும்
 ஒன்றை ஒன்று அறியமாட்டா, —யஃ பூவணு ஸிவயொஃ
 வெதூ - எவன் பிரபஞ்சத்தையும் சிவனையும் அறிகின்
 ரானோ, — ஸஃ தயொஃவ்யுயக் சூதூ ஸூயாக் - அவன்
 அவ்விரண்டற்கும் வேறாகிய ஆன்மாவாம், எ-து, 8

சித்தும். அசித்தும் மறுதலைப்பொருள் ஆதலின் சித்
 தாகிய சிவம் அசித்தாகிய பிரபஞ்சத்தை அறியமாட்டாது,

அசித்தாகிய பிரபஞ்சம் சித்தாகிய சிவத்தை அறியமாட்
டாது, ஆதலால், இவ்விரண்டையும் சிவசத்தியினாலே
அதுவதுவாய் நின்று அறியும் பொருள் ஆன்மா என்ற
வாரும், எனவே, சார்ந்தன்தவண்ணமாய் நிற்பல் ஆன்மா
வின் சொருபலக்கணமென்பதாம்,

ஸூக்யா ஸஹஸ்ரீயவ்யூஸ்யெஃ ச்வாஃ ந வெதீகி
வெயாயிதஃ | ஐஹேக்ஸுதாநு மஹாணாநநெந்ர யநுஃ
பூவெஹி தததத |

இ.ள். யநுஃ — முன் செய்துகொள்ளப்பட்ட
புண்ணியமுடைய ஆன்மாவானவன், — மஹாணா- ஞான
சாரியானாலே, — ஹஸ்ரீய வ்யூஸ்யெஃ ஸஹஸ்ரீக்யா-ஐம்பொறி
களாகிய வேட்கோறி கூடியிருந்து, — ச்வாஃ ந வெதீகி
வெயாயிதஃ - உன்பெருமையை நீ அறிகின்றிலை (உன்பெரு
மையாவது இது) என்று அறிவுறுக்கப்பட்டவனாகி, —
வனதாநு ஐஹே - இவ்வைம்பொறிகளாகிய வேடுவர்களை
விட்டு, — சுநநுஃ தசு வதத பூவெஹி. சிவந்துமை
யில்லாதவனாகி அச்சிவனுடைய திருவடிபை (ஞானக்கிரியா
சொருபமாகிய அறுகுணங்களை) அடைகின்றான், என்று 9

ஐம்பொறி வசப்பட்டு அலைந்த உயிர் முன்செய்த
புண்ணிய விசேடத்தால் சிவன் குருவடிவங்கொண்டு எழுந்
தருளி வந்து திணைசெய்து உபதேசிக்க அவ்வைம்பொறி
களை விட்டு அச்சிவன் திருவடியைத் தலைப்படுமென்ப
தாம்.

விஜ்ஞாநததி டுஷ்டஸௌ துக்ஷா வுதிஜீர்விசுட |

வஸாஸிவவதததாயாய்யாயெ துணாகுநீஸ்ஸாயி. ||

இன், ஸுயீ: - நற்புத்திமானுவன், — சஸ்ய விக்ஷ
 ஸா சூதநி ஷ்ஷா. (பாச அறிவினாலும் உணரப்
 படாத) முதல்வனைச் சிவஞானமாகிய கண்ணினாலே தன்
 அறிவின் கண்ணை கண்டு, ... வுத்திரீலிகாழ் துகூ-
 விருத்தியாகிய பிரபஞ்சமென்னும் கானலை விட்டு, ... சிவ
 வடிவாயாழ் ஐஸ்யா. சிவன் திருவடிநீழலையடைந்து, —
 வஞ்சாக்ஷரீழ் யூபெக் - முத்திபஞ்சாக்ஷரத்தைத் தியானிக்
 கக்கடவன், எ-று, 10

தியானிக் தல் - சுத்தமான தமாகச் செபித்தல்,

குருவினால் தீகை செய்யப்பெற்றுச் சிவனைத் தலைப்பட்
 வன் தன்னறிவின் கண்ணை அச்சிவனைத் தியானிக்க, அத
 னால் உயிரைப் பற்றிய பாசம் நீங்கும், அது நீங்கவே,
 சிவஞானம் பிறவித் துயராகிய வெப்பத்துக்கு நிழலாய்
 வெளிப்படும், அங்ஙனம் வெளிப்படப் பெற்றவன் அந்
 நிலை சலியாமைப் பொருட்டுப் பஞ்சாக்ஷரம்தரத்தைச்
 செபிக்கவேண்டும் என்பதாம்,

சரிவெனெக்யு மதஸிவஸுதயீ நஸுவுதிகம் ।

ஔோயாஷிஸுஸுஷொ ஹதி ஸூநு-ஹ-ஓகிராஹ ॥

இன், சரிவென வெனக்யு: மத: ஸிவ: - சிவனோடு ஒன்று
 மைப்பட்டுச் சின்மாத் திரையாகச் சேஷித்து நின்ற
 புருஷன், — தயீந ஸுவுதிகம் - அச்சிவனுக்குக் கீழ்ப்
 பட்ட தன் தொழிலையுடையவனும், ... ஔோயா சூஷி
 கஸுஸுஷ: - மலம் மாயை முதலியவற்றால் தீண்டப்

பட்டாதலனுமாகி, ... ஸ்ரீரங்க ஹரி தீர்த்த ஹவதி. சுவாமி
பூதியாகிய சிவமேபாசமுடையவ னான்; எ-று,

சிவனோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று அச்சிவன் பணி
வழுவாது நிற்கவே மலமாயை சுன்றங்கள் நீங்கிச் சிவ
போகத்தையடைவன் என்பதாம்,

உய்யுமொழிமுய்யிதா வாழா தய்யுமொழிமுய்யிதா ஸிவம் ।

தலு தலிபுவராவதிக்குர ிஜாதெவகாரகெ !!

இன். ஷ்ரீஸாரம் ஷ்ரீயிதா உ சூதா - கண்களுக்கு உருவத்தைக் காட்டுபவனும் காண்பவனும் ஆன்மா வேயாம், (அதுபோல)...தலு ஷ்ரீயிதா உ ஷ்ரீவி- அவ்வான்மாவுக்கு விடயத்தைக் காட்டுபவனும் காண்பவனும் சிவனே,...தலூக். ஆதலால்,... சூதாவகாரகெ தலுநு.தனக்கு உபகாரியாகிய அச்சிவனிடத்தில்,... வராடி லகிழ் கூயடாக்- மேலானபத்தியைச் செய்யக்கடவன், எ-று,

11

கண் ஒரு உருவத்தை அறியும்படி உயிர் அதனோடு ஒற்றுமைப்பட்டு நின்று அதற்கு காட்டுமுபகாரஞ் செய்வது மாத்ந்திரமறின் கண்டு முபகரிக்கும், அதுபோல, உயிர் ஒருவிடையத்தை அறியும்படி இறைவன் அதனோடொற்றுத்து நின்று அதற்கு அவ்விடயத்தைக்காட்டி உபகரித்தன் மாத்ந்திரையன்றிக் கண்டும் உபகரிப்பன், இங்ஙனம் உபகரிக்குந் தன்மையை மறவாமைப் பொருட்டு அவனை வழிபடுக, உன்பதாம்,

செனெகூப்ராவுல தலெஷொஹெஷொஸரிவாயு!|
 னவ விக்ரஹிவஜ்ஜாநவொயெஸெவாய-நிணாயு ||

இ-ள், செனெகூ ஸதஃப்ராவு- முத்தியின்பொருட்
 டுச் சிவன்முத்தர்களை அடைந்து,...தெஷாடி வெஷாடி
 ஸரிவாயு ஹஜை- அவர்களுடைய திருவேடத்தையும்
 திருக்கோயிலையும் வழிபடுக,...னவடி. இவ்வாறே,...ஸரிவ
 ஜா நவொயெ சிவஞானபோதமென்னும் இந்நூலில்,...
 செவாய-நிணாயு விக்ரஹ- சைவாகமங்களின்
 பொருள் நிச்சயத்தை அறிக, எ-ன்,

12

முற்றுப்பெற்றது.

